

Sygn. akt V CNP 17/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi D. C.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 października 2016 r.,
sygn. akt III Ca [...]
w sprawie z wniosku C. B.
przy uczestnictwie D. C.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 października 2016 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestniczki D. C. od postanowienia Sądu Rejonowego w C. z dnia 24 marca 2015 r., w sprawie z wniosku C. B. o podział majątku wspólnego.

Od powyższego postanowienia skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniosła uczestniczka D. C. Zarzuciła naruszenie art. 11 ust. 2¹ i art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 845 ze zm.) oraz art. 58 § 3 k.c. i art. 233 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym mającym, poprzez zakwestionowanie zgodności z prawem

orzeczenia, przesądzić jedną z przesłanek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Stanowi ona nadzwyczajny, sformalizowany środek procesowy, zatem przepisy ją regulujące powinny być wykładane ściśle (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2006 r., I CNP 14/06, nie publ., z dnia 28 marca 2007 r., II CNP 124/06, nie publ., z dnia 25 marca 2009 r., V CNP 93/08, nie publ., z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08, nie publ.).

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. wprowadza sześć koniecznych elementów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Każde z nich jest indywidualne i niezależne, a jednocześnie w skardze muszą być wyodrębnione i wypełnione wszystkie. Pominięcie lub nieprawidłowe skonstruowanie choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2015 r., V CNP 56/14, nie publ.).

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uczestniczki D. C. nie zawiera elementów konstrukcyjnych o jakich stanowi art. 424⁵ § 1 pkt 3 i 4 k.p.c.

W skardze nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), a ograniczono się do przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.). Tymczasem wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny jest osobnym wymogiem konstrukcyjnym skargi, nie wszystkie, bowiem wady postępowania poprzedzającego wydanie skarżonego wyroku, wytykane w ramach obu podstaw, powodują niezgodność wyroku z prawem. Ponadto, samo odwołanie się przez skarżącą do podstaw skargi lub ich uzasadnienia, nie stanowi spełnienia tego wymagania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 140 i z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, BSN 2013, nr 10, s. 50).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy, to wymaganie konstrukcyjne skargi

jest spełnione wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (por. postanowienia z dnia 23 września 2005 r. III CNP 5/05, z dnia 22 listopada 2005 r. I CNP 19/05, nie publ. oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia tego wymagania, gdyż nie określono w niej postaci szkody, jej wysokości, czasu powstania ani związku przyczynowego z wydaniem zaskarżonego wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, jako nie spełniającą wymagań ustawowych (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).